

Arrest

**nr. 36 901 van 11 januari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse nationaliteit te zijn, op 26 november 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 november 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIVJERSEEL, die loco advocaat M. GADISSEUR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Franse nationaliteit te zijn.

Op 19 oktober 2001 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging.

Op 12 februari 2003 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 oktober 2004 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde voor diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging, met braak, inklimming, valse sleutels. Op 25 oktober 2005 herriep de correctionele rechtbank van Antwerpen de probatie.

Op 3 november 2004 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Tegen voormelde beslissing van 3 november 2004 dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Op 13 maart 2007 verwerpt de Raad van State het beroep bij arrest nr. 168.853.

Op 8 april 2005 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Turnhout tot een gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel van drie jaar voor 7 maanden gevangenis als dader of mededader van een gewone diefstal en een poging tot gewone diefstal.

Op 28 februari 2006 wordt verzoeker veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot 7 maanden gevangenisstraf.

Op 16 maart 2007 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot 10 maanden gevangenisstraf voor poging tot misdaad, diefstal met geweld of bedreiging.

Op 15 november 2009 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

"(...)

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, V D., attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden; betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan poging tot misdaad, diefstal op heterdaad met geweld of bedreiging, met braak, inklimming, valse sleutels.

Indien dit bevel niet wordt opgevolgd, loopt hij/zij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgestoten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op. Zij meent dat een eventuele schorsing of vernietiging van het in casu bestreden bevel niets afdoet aan de verblijfstoestand van verzoeker.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 3 november 2004. Het beroep tegen dit bevel werd verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 168.853 op 13 maart 2007 en is dienvolgens definitief, zodat het principieel uitvoerbaar is.

Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en voor hem geen nut oplevert omdat verwerende partij nog steeds het bevel om het grondgebied te verlaten van 3 november 2004 kan uitvoeren, vermits dit bevel definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774, RvS 11 mei 2005, nr. 144.319).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring in zoverre het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten genomen in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, dat aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 15 november 2009.

De exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen.

De door verzoeker ingeleide vordering ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten, hem ter kennis gebracht op 15 november 2009, is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU